

MIRIAM BLAHOVÁ • JULIE BLAHOVÁ

Zachránci Hvězdíku

Ilustrovala
Olga Václavková

Albatros

Zachránci Hvězdíku

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Miriam Blahová, Julie Blahová
Zachránci Hvězdíku – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

MIRIAM BLAHOVÁ
JULIE BLAHOVÁ

Zachránci Hvězdíku

Ilustrovala Olga Václavková

Albatros

© Miriam Blahová, Julie Blahová, 2026
Illustrations © Olga Václavková, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-00-08243-1
ISBN e-knihy 978-80-00-08244-8 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-00-08245-5 (1. zveřejnění, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-00-08246-2 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

*Pro všechny malé i velké dobrodruhy,
kteří se nebojí vydat na cestu
za záchranou lesa Hvězdík*

Bouřka

Panovala černočerná tma. Ani hvězdy na nebi nezářily. Vše působilo tajemně. Především les, který ožíval nočním životem.

Na větvi mohutného stoletého dubu seděla sova Eva. Občas zahoulkala, jinak tiše sledovala, co se v lese děje. Její obrovské žluté oči a uši pod načechraným peřím zachytily i ten nejmenší pohyb. Suché větvičky praskaly a listí šustilo pod tlapkami zdejších obyvatel. Veverky jako tmavé stíny hopsaly v korunách stromů a nad nimi poletovali netopýři.

Zničehonic se z mraků spustil liják. Nebe bylo temné, ale mraky nadýchané jako cukrová vata. Přesto kapky pleskaly o listí a foukal silný vítr. Blesky protínaly oblohu a hromy burácely. Bouřka sílila.

Jeden blesk zazářil a udeřil do skály za lesem. Silně a tak hlasitě, že se i krtci pod zemí polekali. Pevná a vysoká skála to nevydržela. Začala praskat. Vytvořila se v ní trhлина tenká jako provázek, táhla se od vrcholku k zemi a vytékala z ní voda. Zatím jen malý, přesto nebezpečný pramínek. Proudil do tůňky a odtamtud potůčkem do lesa. I kdyby déšť ustal, hrozilo, že voda les za pár dnů zaplaví.

To se nesmělo stát! Sova Eva si nebezpečí uvědomila hned, jakmile utichly hromy. Bouřka netrvala dlouho. Nebýt katastrofy se skálou, ráno by si na ni nikdo ani nevzpomněl. Ale pramen ze skály vytékal a zpráva o něm se šířila od jednoho zvířátka ke druhému.

„To je hrozné!“ naříkala liška a běžela za sousedem jezevcem. „Už jsi slyšel, co se stalo v lese?“

Nedaleko od nich to probírali i zajíci. V houfu pádili přes kapradí a překřikovali se: „Utíkej, kdo můžeš! Brzy to tu zaplaví voda!“

Nikdo nemohl spát. Všichni vylézali z domečků a přemýšleli, jak se co nejrychleji dostat přes velký a nebezpečný les. Prasklinu ve skále bylo potřeba zalepit.

Naštěstí existovalo řešení. A ten, kdo ho znal, se právě probudil.

Na vrásčité kůře stoletého dubu se objevily dvě zelenomodré oči. Byly obrovské a připomínaly vodní vír. Naštěstí zblízka každý rozpoznal, že jsou vlídné a ukrývají v sobě moudrost celého světa. Z hlíny se vynořily kořeny místo nohou a z nejpevnějších větví se staly ruce. Koruna bohatě porostlá zeleným listím se podobala vlasům.

Stoletý dub Stromoděj, ochránce lesa Hvězdík, byl připravený pomoci.